

© Karen Opstellen

EXPOSITIES

TERTZ 1 en 2

In 2013 had het KCB de beschikking over de complete accommodatie van het nieuwe Kranenburgh voor een tentoonstelling waarin alle 180 leden hun werk konden tonen. Het geheel min of meer bedoeld als experiment, want er was voor een ieder maar een beperkte ruimte.

Toen was het "the state of the art". Nu, drie jaar later, is aan tweemaal drie leden-kunstenaars gevraagd om zich drie weken lang te presenteren in de bredere context van hun ontwikkeling. Opnieuw een experiment. Maar nu: hoe zullen zij bij elkaar passen en zich tot elkaar verhouden in hun kunstzinnige taal?

Tertsen zijn de meest voorkomende intervallen in de muziek. Samen vormen zij de ruggengraat van de functionele harmonie. Dat proberen we ook hier, harmonieën van tegenstellingen. De schilderijen van het landschap zijn in beide exposities een vaste component. Daaromheen zwermen postmodernistische, grafische en ruimtelijke installaties. Alles te zien in de expositieruimte van het KCB op de eerste verdieping van Kranenburgh.

Deelnemers aan TertZ 1 (24 april t/m 15 mei): Dirck Nab, schilder, tekenaar | Helma Kuijper, beeldhouwer, installaties | Hans Cornel, beeldhouwer.

Deelnemers aan TertZ 2 (22 mei t/m 12 juni): Hans Landsaat, schilder, graficus | Anneke Klein Kranenburgh, schilder | Martijn Engelbregt, proceskunstenaar.

KANTIJN

Het is een stralende zondag in maart. Eindelijk een eind aan deze kwakkelwinter met veel regen en veel donker. In dit eerste kwartaal van 2016 zal de nieuwe directeur van Kranenburgh gekozen worden. Inmiddels zijn de intensieve sollicitatieronden achter de rug. Het KCB had mede zitting in de sollicitatiecommissie bedrijfsvoering. De uiteindelijke keuze ligt bij de Raad van Toezicht. Maar de zienswijzen van de commissies en de mening van de RvT ontlopen elkaar niet echt. We kijken dan ook met positieve verwachting uit naar de nieuwe directeur, nieuw overleg en nieuw beleid. In de sollicitatieprocedure zijn met name ook de belangen van de verschillende stakeholders in Kranenburgh aan de orde gesteld. Hoe daarmee gewerkt kan en/of moet worden. Dat gold ook voor de belangen van het KCB. Het bestuur heeft deze belangen in de commissie verwoord en heeft daarvoor ook een luisterend oor gevonden.

Februari en maart waren drukke KCB perioden. *De Salon van Nieuwe Leden* was een succes. Er werden vier werken verkocht. Op 28 februari opende Gusta Lebbink, zelf afgestudeerd richting fotografie/film, de expositie *Contrasten*. Drieëntwintig kunstenaars tonen tot 17 april in onze expositieruimte voor hen belangwekkende monumenten in filmstills en sfeerbeelden. De opening was druk bezocht met zo'n 100 gasten.

Op 4 maart opende Michiel Hertroys samen met Peter Bes onder grote belangstelling zijn speciale expositie *Schildersverdriet* in de grote zaal van Kranenburgh. Een KCB/Kranenburgh-tentoonstelling. Voorbeeld van wat goede samenwerking kan brengen. We verwachten dan ook dat de verkoop van "Schildersverdriet gebundeld" een succes zal zijn, evenals de expositie zelf.

Op 5 februari opende wethouder Anjo de Ven voor KUNSTKLUPPEN - het samenwerkingsverband van KCB, De Vishal, De Boterhal en Kunsthal 45 - de eerste echte tentoonstelling in de Telefooncentrale in Alkmaar. Er was al eerder een try-out geweest. Een boeiende belevenis in de doolhof van de Centrale. Inmiddels heeft een aantal werkende leden van de aangesloten organisaties zich gemeld voor een tweede expositie in de Telefooncentrale, aanvang medio mei. Neemt u ook eens een kijkje op de website van Kunstkluppen.

In Kranenburgh gaat het KCB naar *TertZ 1* en *TertZ 2*. De eerste opent op 24 april, de tweede 22 mei. Verder wordt er achter de schermen druk gewerkt aan de realisatie van de overall tentoonstelling in april/mei 2017, in het kader van ons 70-jarig bestaan. De tentoonstellingscommissie is uitgebreid met extra leden en de eerste werkgroepen voor de facilitaire diensten en p.r. zijn opgestart. Ook de contacten met de medewerkers van Kranenburgh lopen goed en wij kunnen op de nodige medewerking rekenen. Het draaiboek groeit en de plannen zullen binnenkort verwoord zijn in een businessplan waarmee we naar buiten kunnen treden en werven. Het moet tenslotte een meer dan bijzondere verjaardag worden!

Irma Haarman, voorzitter

AFORISME

In de opera gebeuren erge dingen,
hoewel het minder erg lijkt
als mensen erover zingen.

TERTZ 1 | 24 APRIL T/M 15 MEI 2016

Dirck Nab (1940), schilder, tekenaar. Vrije Academie, Den Haag.

Hij tekent veel in de duinen van Noord-Holland, waar hij ook woont. Zijn tekeningen, meestal uitgevoerd in krijt, worden gekenmerkt door een krachtig clair-obscur. André Hoogetboom, NHD: 'Het licht, de wind, de wolken, het verandert met de minuut en hij probeert het moment te vangen waarop het vereeuwigd wordt. Het is intuïtieve kunst, waarbij de realiteit vervliegt als een ijle bries.'

Een aantal van zijn tekeningen, hout-snedes en een schetsboek zijn in het bezit van het Prentenkabinet van het Rijksmuseum in Amsterdam. Eind maart is de nieuwe uitgave van *les cahiers dessinés* verschenen, waarin een interview met Dirck Nab is opgenomen. De tekst van Philippe Garnier gaat vergezeld van een dertigtal tekeningen. Het geheel is gepresenteerd in galerie Magnum, Saint-Germain-des-Prés, Parijs.

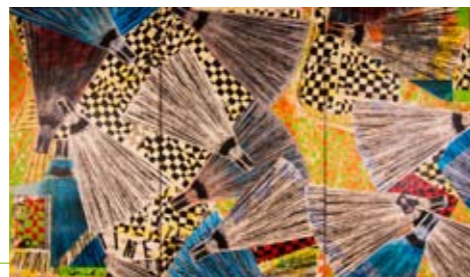
(dircknab.nl)

Hans Cornel (Bussum, 1952). Opleiding Grafische School Utrecht - typografisch/esthetisch, Stichting Opleiding Leraren (SOL) Utrecht - tekenen en handvaardigheid.

Hans Cornel heeft zich altijd bediend van uiteenlopende media om zijn artistieke ideeën te kunnen verwezenlijken. Als een uitvinder in zijn laboratorium analyseert en experimenteert hij met zijn materialen en voorwerpen, demonteert en combineert ze, ontwikkelt ideeën voor beelden en zoekt naar

technische oplossingen voor de uitvoering. Het tweedimensionale werk ontstaat op dezelfde wijze. Daar is het een spannende ontdekkingsreis met grafische technieken en "schildert" hij met de etspers en rollers. De laatste jaren experimenteert hij veel met licht: objecten, installaties en

projecties met de meest uiteenlopende apparaten. Parallel aan deze tentoonstelling *TertZ 1* is er een reeks werken te zien in de expositie *assemblages en gemengde technieken* bij Arthouse Concepts.

(hanscornel.nl)

Helma Kuijper (Alkmaar, 1962). Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten, Den Haag.

Terugkerend thema in het werk van Kuijper is de spanning tussen duurzaamheid en verspilling, tussen groei en stilstand. Daarbij put ze regelmatig uit de literatuur of andere kunst disciplines. Haar inspiratiebronnen lees je niet altijd direct af uit haar werk. Dat hoeft ook niet. Dat komt later en dat maakt het alleen maar verrassender. Op het eerste gezicht weet zij het door haar ongewo-

ne keuzes en invalshoeken voor elkaar te krijgen dat je al kijkende balanceert tussen onwetendheid en herkenning. Een bijzondere, nieuwsgierig makende ervaring. Nagenoeg elk object verrast. Niet alleen door de vorm, ook door het besef welke materialen ze heeft gebruikt. Nietjes worden doorzichtige wandkleden, en een ontelbare hoeveelheid elastiekjes en meters tape transformeren tot een zwierig landschapselement. Of tot mysterieuze installaties.

(helsmakuijper.nl)

TERTZ 2 | 22 MEI T/M 12 JUNI 2016

Martijn Engelbregt (Den Haag, 1972) richtte in 2014 Circus Engelbregt op, een ontregelende verbindingsorganisatie, met als doel de sociale duurzaamheid in de wereld te vergroten.

Het circus initieert en ontwerpt (kunst) projecten die zich op de grenzen van ogenschijnlijk onverenigbare gebieden afspelen en schroomt niet te schuren en de confrontatie op te zoeken. Zo werden in Leeuwarden 45.000 bakstenen huis-aan-huis bezorgd om met

elkaar een steentje bij te dragen aan het *GROOT Leeuwarder Monument*. Naast grote publieksacties nodigt Engelbregt ook uit tot (innerlijke) verbinding. De ene keer direct en confronterend (zoals de *Eenzaamheidswijzer* waarbij mensen worden uitgenodigd hun eenzaamheid te ervaren), de andere keer speels en vreugdevol. Circus Engelbregt ontwikkelde een lijkig kunstproject voor de Tweede Kamer, presenteerde werk in diverse vormen in heel Europa en exposeerde meerdere malen in Tokyo.

(circusengelbregt.nl)

Hans Landsaat (Amsterdam, 1935). Opleiding Gerrit Rietveldacademie, Amsterdam.

'Er is meer dan één reden waarom ik veel reis. De belangrijkste is dat ik reis als punt van uitgang voor mijn werk. In 1999 overdacht ik tijdens een lange en langzame treinreis van Broken Hill naar Sydney het begrip "achterwaarts reizen". Ook uit deze overwegingen kwam weer een reeks werken voort.' Tijdens de expositie *TertZ 2* wordt een leparello onder deze titel getoond.

Han Steenbruggen, directeur Museum Belvédère: 'Landsaats werk is doortrokken van het bewustzijn dat

binnen het grootse bestel van natuur en universum de mens een verwaarloosbare plaats inneemt. Hij vermijdt daarom elke vorm van romantiek. In zijn gestileerde landschappen gaat het de kunstenaar niet om de menselijke sentimenten, maar om de spirituele krachten die natuurervaringen kunnen oproepen.'

(hanslandsaat.nl)

Anneke Klein Kranenbarg (Krommenie, 1961).

In haar constructies onderzoekt zij basisvormen, vaak een kubus of rechthoek. Zij haalt de samenstellende delen van een vorm uit elkaar en bouwt er dan een nieuwe vorm mee. Het materiaal dat zij hiervoor gebruikt, zijn twee transparante plexiglas platen, gevat in een blankhouten profiel en zwarte draden. De draden spannen zij zowel op de plaat aan de voorzijde, als die aan de achterzijde en in de ruimte er tussenin. Als de kijker zich langs

haar werk beweegt, lijkt het kunstwerk te veranderen. Lijnen en vlakken schuiven over elkaar heen. In de tekeningen met zwart draad door semi transparant plexiglas wordt het driedimensionale element tot enkele millimeters terug-

gebracht, waarbij licht en schaduw in de uiteindelijke beeldvorming bepalend zijn voor het ruimtelijke aspect.

(annekekleinkranenbarg.nl)

SCHILDERSVERDRIET 63

Voor het eerst van mijn leven heb ik in mijn atelier een orchidee in bloei staan. Dat is eigenlijk niet de bedoeling, want een atelier is voor mij nog steeds een werkplaats en geen salon. Tussen borden met aangekoekte verf en een zak spietjes staat ze voor het raam naast de oude cactus, die daar al een eeuwigheid staat en die nu wat opzij is geschoven.

Ze kunnen niet met elkaar overweg, dat zie je in één oogopslag. Het verschil is te groot.

Een paar jaar geleden kreeg ik haar mee van een vriendin, die orchideeën gewoon in potten in de tuin had staan. De niet al te fraaie,

lange sprietten waren bij mij met moeite groen gebleven, maar tegen de winter zag ik een paar groeipunten omhoog komen. Om ze te beschermen tegen de vorst heb ik ze binnen gezet. En aangezien ik tegenwoordig water in het atelier heb, denk ik er beter aan haar regelmatig te begieten - dat was met die cactus niet zo.

Nu staan twee stengels in bloei met helder witte bloemkelken en naar buiten stulpende tuiten met paarse stippen. Erg onhandig, je beschadigt ze zo.

Een vreemd element in zo'n werkplaats, zo'n dame die alleen maar mooi kan zijn. Het heeft iets ongerijms. Dat komt natuurlijk ook

omdat ze geïsoleerd staat en naast een knorrige buurman (de cactus). In haar natuurlijke omgeving, een regenwoud, zou ze in een wildernis van struiken en bomen onderdeel zijn van een harmonieus geheel, aangenomen dat mijn gekweekte orchidee niet veel verschilt van haar wilde voorgangers.

In het Murnauer Moore heb ik zo wilde gladiolen gezien. Tussen grassen en biezen zag ik ze ineens bij verrassing staan, de paarse bloemen streng op z'n gladiools naar één kant gericht. Ze gingen prachtig op in hun omgeving, troffen het oog als een pikant detail, maar bleven onderdeel

van de natuur.

Dit in tegenstelling tot een bollenveld. Monocultuur heeft geen diversiteit. Dat is ook niet de bedoeling, het is productiecultuur. Een massief rode tulpenakker kan mij het oog schroeien, het tere violet van een veld crocussen in het vroege voorjaar vind ik echter wonderschoon, ik ben geen dogmaticus. En daarom kijk ik toch iedere dag even in de witte rokken van mijn orchidee en naar haar paars gestippelde stempels, geef haar water en ga aan de slag.

Michiel Hertroys

AFSCHEID

Zondag 28 februari is KCB-lid en dichter **Henk Pellikaan** overleden. Hoewel hij al enige tijd ziek was, kwam het nieuws van zijn overlijden toch nog onverwacht. Hierbij een gedicht uit zijn in 2012 uitgebrachte bundel *de stilte tussen de woorden*:

leg mijn schaduw onder de bomen
lees wat ik verdichtte
het koren zonder het kaf
de stilte tussen de woorden

en volg het pad
dat terug zal keren

SOCIËTEITSBERICHTEN

Elke laatste vrijdag van de maand (uitgezonderd juli en augustus) van vijf tot half acht soos in de foyer van Kranenburgh. Elkaar weer ontmoeten en genieten van de meegebrachte hapjes en met altijd als middelpunt een kunstenaar die een presentatie van zijn zijn/haar werk geeft.

Het programma voor de komende maanden:

- 29 april: **Gerard van der Leeden**,

beeldhouwer. 'Mijn roots liggen in de schaduw van een ver verleden, toen beeldhouwers nog gewoon ambachtlieden waren...'

- 27 mei: **Maria Glandorf**, beeldhouwer. 'Mijn beelden gaan over de krachten achter de beweging, waar de houding een zichtbaar teken van is.'

- 24 juni: afsluiting van dit sociëteitsjaar. Meer hierover in de volgende KCB.NU.

ACTIVITEITEN LEDEN

(voor vermelding in deze rubriek: stuur je info aan de redactie)

- **Gerda Kruimer** Open Ateliers Jordaan, Amsterdam, 14 t/m 16 mei. Tevens: Pensées Sauvages 2016, Biennale d'Art Contemporain Dourdan (F), 11 t/m 19 jun

- **Gea Karhof** solo-expositie *Grenze-loze Grafiek* in Waanders in de Broeren, Zwolle. Nog t/m 27 mei

- **Hans Cornel** expositie assemblages en gemengde technieken op papier. Arthouse Concepts, Oudesluis, 8 apr – 30 mei (op telef. afspraak 0224 223 482)

KCB*NU
is de NieuwsUitgave van
KunstenarsCentrumBergen

Hoflaan 26
1861 CR Bergen NH

T: 06 109 56 972 (bestuur)
E: info@kcb.nu
I: www.kcb.nu

Redactie: Margreeth Ulm,
Taetske Hellinga, Rinus van
de Peppel
T: 072 5154 157
E: rinusvandeppeppel@
hetnet.nl

Tekening K. Cebee:
Karen Opstelten
Aforisme: Theo Olthuis
Vormgeving:
DieuwkeGroet.nl